

Evangelí segons sant Joan (Jn 10, 1-10)

“ Els qui entrin passant per mi, se salvaran ”

De vegades les paraules més senzilles són les que més il·luminen el cor.

Ens diu Joan: Jesús és *“ el pa de la vida ”*: qui s'alimenta d'Ell, no tindrà gana. Jesús és *“ la llum del món ”*: qui el segueixi, no caminarà en la foscor; qui escolti la seva veu, trobarà la vida... però entre aquestes imatges n'hi ha una d'oblidada: *“ Jo soc la porta, qui passi per mi se salvarà ”*.

Per entendre què vol dir *“ creuar el llindar d'aquesta porta ”* probablement ens caldrà passar d'un Jesús confessat de manera rutinària a un Jesús que sigui experiència vital en nosaltres.

És cert que l'evangelí no està només per ser llegit sinó sobretot per ser viscut, per això cal que el missatge de Jesús arribi amb fidelitat als nostres cors. Moltes vegades per distracció, però d'altres probablement per interessos particulars d'algunes persones de la jerarquia, no sempre ha sigut així; no sempre arriba amb fidelitat la Bona Notícia de Jesús.

Cal escoltar més la veu de Jesucrist amb tota la seva força i potser no tant les *“ preocupacions ”* d'alguns eclesiàstics, ni els *“ gustos ”* dels teòlegs, ni els nostres interessos.

Per no equivocar-nos, - per revifar la nostra identitat,- caldrà passar a través de la *“ porta ”* de Crist. Pensem que un Jesús mal conegut, un Jesús que no diu res al món d'avui, un Jesús que no toca els cors... configura un cristianisme sense present i sense futur.

La fe cristiana no consisteix en creure coses sobre Jesús, sinó en creure'l a Ell: viure en la seva confiança, abraçar el seu estil de vida i caminar al seu costat. Serem capaços ?.

X_i_C